Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985,
tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista

(85/337/ETY)

(EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston Direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997	L 73	5	14.3.1997

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985,

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista

(85/337/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmissa ympäristöalan toimenpiteiksi vuosilta 1973 ([4]) ja 1977 ([5]) samoin kuin toimintaohjelmassa vuodelta 1983 ([6]), joiden pääpiirteet Euroopan yhteisöjen neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat hyväksyneet, korostetaan, että parempaa ympäristöpolitiikkaa on estää saasteiden ja haittojen muodostuminen niiden alkulähteillä, kuin yrittää myöhemmin torjua niiden vaikutuksia; niissä korostetaan tarvetta ottaa ympäristö huomioon mahdollisimman aikaisessa vaiheessa kaikessa teknisessä suunnittelussa ja päätöksenteossa; tämän tavoitteen saavuttamiseksi niissä edellytetään tällaisten vaikutusten arviointimenettelyn käyttöönottoa,

eroavuudet jäsenvaltioiden julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia koskevassa lainsäädännössä voivat johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja niillä on siten suora vaikutus yhteismarkkinoiden toimintaan; näin ollen on tarpeen lähentää jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädäntöä perustamissopimuksen 100 artiklan mukaisesti,

toisaalta on tarpeen toteuttaa yksi yhteisön ympäristönsuojelua ja elämänlaatua koskevista tavoitteista,

koska perustamissopimuksessa ei tätä varten ole erityisvaltuutusta, on sovellettava perustamissopimuksen 235 artiklaa,

olisi otettava käyttöön ympäristövaikutusten arvioinnin yleisiä periaatteita tavoitteena täydentää ja yhtenäistää merkittäviä ympäristövaikutuksia todennäköisesti aiheuttavien yksityisten ja julkisten hankkeiden suunnittelua sääntelevät lupamenettelyt,

todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavia julkisia ja yksityisiä hankkeita varten olisi myönnettävä lupa ainoastaan hankkeiden merkittävien ympäristövaikutusten ennakkoarvioinnin jälkeen; tämä arviointi on suoritettava hankkeen toteuttajan toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella, joita tarvittaessa viranomaiset ja kansalaiset, joita hanke saattaa koskea, voivat täydentää,

erityisesti arvioinnin kohteena olevien hankkeiden suunnittelijoiden pääasiallisia velvoitteita ja arvioinnin sisältöä koskevat ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet on yhdenmukaistettava,

tietynlaisilla hankkeilla on merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, ja nämä hankkeet on pääsääntöisesti arvioitava järjestelmällisesti,

---

([1]) EYVL N:o C 169, 9.7.1980, s. 14
([2]) EYVL N:o C 66, 15.3.1982, s. 89
([3]) EYVL N:o C 185, 27.7.1981, s. 8
([4]) EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1
([5]) EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1
([6]) EYVL N:o C 46, 17.2.1983, s. 1

▼B

muunlaisilla hankkeilla ei välttämättä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia kaikissa tapauksissa ja nämä hankkeet on arvioitava silloin, kun jäsenvaltiot katsovat niiden laadun sitä edellyttävän,

arvioitavien hankkeiden osalta on koottava tietyt vähimmäistiedot itse hankkeesta ja sen vaikutuksista,

hankkeen ympäristövaikutukset on arvioitava ottaen huomioon pyrkimykset suojella ihmisten terveyttä, parantaa elämisen laatua paremman ympäristön avulla, varmistaa lajien monimuotoisuuden säilyminen ja ylläpitää luonnon uusiutumiskyky elämän perusvoimavarana,

tätä direktiiviä ei kuitenkaan tule soveltaa hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, mikäli tämän direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tiedon välittäminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä, ja

lisäksi poikkeustapauksissa saattaa olla tarkoituksenmukaista olla soveltamatta yksittäiseen hankkeeseen tässä direktiivissä säädettyä arviointimenettelyä kuitenkin niin, että komissiolle toimitetaan asianmukaiset tiedot hankkeesta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee sellaisten julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

”hankkeella”:

— rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,

— muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen;

”hankkeen toteuttajalla”:

— yksityistä hanketta varten tarvittavan luvan hakijaa tai julkista viranomaista, joka on tehnyt aloitteen hankkeesta;

”luvalla”:

— toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava jäsenvaltioiden tämän direktiivin perusteella syntyneiden velvoitteiden toteuttamista varten nimeämiä.

4. Tämä direktiivi ei koske maanpuolustusta palvelevia hankkeita.

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, mikäli tämän direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tietojen antaminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä.

2 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Tässä tarkoitetut hankkeet määritellään 4 artiklassa.

▼B

2. Ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin hankkeita koskeviin lupamenettelyihin tai, jos se ei ole mahdollista, muihin menettelyihin tai tämän direktiivin tavoitteen täyttämiseksi perustettaviin menettelyihin.

▼M1

2a. Jäsenvaltiot voivat huolehtia siitä, että yhdellä menettelyllä täytetään ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäis-

▼M1

tämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY vaatimukset ([1]).

3. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tiettyyn hankkeeseen tämän direktiivin säännöksiä, tämän kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan määräysten soveltamista.

▼B

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on:

a) tutkittava, onko jokin muu arviointimuoto sopiva ja pitäisikö näin kootun tiedon olla yleisön saatavilla;

b) asetettava vapauttamispäätöstä koskevat tiedot sekä päätöksen perustelut sen yleisön saataville, jota asia koskee;

c) annettava komissiolle tiedoksi ennen luvan myöntämistä tehdyn vapauttamipäätöksen perustelut ja liitettävä siihen, ►M1 tarvittaessa ◄, omille kansalaisille annetut tiedot.

Komissio välittää saamansa asiakirjat välittömästi muille jäsenvaltioille tiedoksi.

Komissio antaa vuosittain neuvostolle kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

▼M1

3 artikla

Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla, kussakin yksittäistapauksessa ja 4—11 artiklan mukaisesti hankkeen suorat ja välilliset vaikutukset seuraaviin tekijöihin:

— ihmisiin, eläimiin ja kasveihin;

— maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan;

— kiinteään ja irtaimeen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön;

— ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa mainittujen tekijöiden vuorovaikutukseen.

4 artikla

1. Jollei direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetystä muuta johdu, liitteessä I mainitut hankkeet arvioidaan 5—10 artiklan mukaisesti.

2. Jollei direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on määriteltävä liitteessä II mainittujen hankkeiden osalta:

a) tapauskohtaisesti selvittämällä,

tai

b) jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla

arvioidaanko tämä hanke 5—10 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää molempien a ja b kohdassa mainittujen menettelyjen soveltamisesta.

3. Tutkittaessa hankkeita tapauskohtaisesti tai vahvistettaessa raja-arvojen tai valintaperusteita 2 kohdan soveltamiseksi, liitteessä III vahvistetut kyseistä hanketta koskevat olennaiset arviointiperusteet on otettava huomioon.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten 2 kohdan mukaisesti tekemä päätös on kansalaisten saatavilla.

([1]) EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

5 artikla

1. Niiden hankkeiden osalta, joiden ympäristövaikutukset on 4 artiklan mukaan arvioitava 5—10 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hankkeen toteuttaja toimittaa asianmukaisessa muodossa liitteessä IV tarkemmin määritellyt tiedot silloin, kun:

a) jäsenvaltiot pitävät tietoja tärkeinä lupamenettelyn tietyssä vaiheessa sekä tietyn hankkeen tai hanketyypin erityisluonteen ja todennäköisesti vaikutuksen kohteena olevan ympäristön piirteiden vuoksi;

b) jäsenvaltiot katsovat, että hankkeesta vastaava voidaan kohtuudella velvoittaa kokoaamaan nämä tiedot ottaen huomioon muun muassa sen hetkinen tietämys ja arviointimenetelmät.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen antaa lausunnon tiedoista, jotka hankkeesta vastaavan on 1 kohdan mukaisesti toimitettava, jos hankkeesta vastaava sitä pyytää ennen lupahakemuksen jättämistä.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava hankkeesta vastaavaa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia, ennen kuin se antaa lausuntonsa. Se että viranomainen on antanut tämän kohdan mukaisesti lausunnon ei estä sitä myöhemmin pyytämästä hankkeesta vastaavaa toimittamaan lisätietoja.

Jäsenvaltiot voivat vaatia toimivaltaisia viranomaisia antamaan tällaisen lausunnon riippumatta siitä pyytääkö hankkeesta vastaava sitä.

3. Hankkeesta vastaava 1 kohdan mukaisesti toimittamissa tiedoissa on oltava ainakin:

— kuvaus hankkeesta, joka sisältää tiedot hankkeen sijainnista, suunnitelmasta ja laajuudesta,

— kuvaus merkittävien haitallisten vaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja jos mahdollista parantamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä,

— tarvittavat tiedot niiden olennaisten ympäristövaikutusten tunnistamiseksi ja arvioimiseksi, joita hanke todennäköisesti aiheuttaa,

— selostus hankkeesta vastaavan tutkimista tärkeimmistä vaihtoehdoista ja tiedot hänen valintaansa vaikuttaneista pääasiallisista syistä ottaen huomioon ympäristövaikutukset,

— yleistajuinen yhteenveto edellisissä kohdissa mainituista tiedoista.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että kaikki viranomaiset, joilla on hallussaan olennaista tietoa, erityisesti 3 artiklan osalta, pitävät sen hankkeesta vastaavan saatavilla.

6 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille ympäristöasioista vastaaville viranomaisille, joita hanke todennäköisesti koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa hankkeen toteuttajan toimittamien tietojen ja lupahakemuksen osalta. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset, joita asiassa on kuultava joko yleisesti tai tapauskohtaisesti. Näille viranomaisille on toimitettava 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot. Jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa yksityiskohtaiset menettelyt kuulemista varten.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lupahakemukset ja 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot ovat kansalaisten saatavilla kohtuullisessa ajassa, jotta niillä, joita hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa ennen luvan myöntämistä.

▼B

3. Jäsenvaltiot vastaavat tiedottamisen ja kuulemisen tarkemmasta järjestämisestä, ja siinä yhteydessä voidaan riippuen hankkeen tai sijoituspaikan erityisistä ominaisuuksista

▼B

— määritellä yleisö, jota hanke koskee;

— täsmentää paikat, joissa tieto on saatavilla;

— yksilöidä tavat, joilla yleisölle tiedotetaan, esimerkiksi ilmoituksia jakamalla tietyllä alueella ja ilmoittamalla paikallisissa sanomalehdissä, järjestämällä näyttelyitä suunnitelmien, piirustusten, taulujen, kaavioiden ja mallien esittämiseksi;

— määritellä, millä tavoin yleisöä on kuultava, esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisten kuulemistilaisuuksien avulla;

— asettaa sopivat määräajat asian käsittelyn eri vaiheille sen varmistamiseksi, että päätös tehdään kohtuullisessa ajassa.

▼M1

7 artikla

1. Jos jäsenvaltion tiedossa on, että tietyllä hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittävä vaikutus, niin vaatii, sen jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on toimitettava sille jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, mahdollisimman pian ja viimeistään silloin kun se tiedottaa asiasta omille kansalaisilleen muun muassa:

a) kuvaus hankkeesta, ja sen ohessa kaikki käytettävissä oleva tieto hankkeen mahdollisesta rajat ylittävästä vaikutuksesta,

b) tiedot mahdollisesti tehtävän päätöksen luonteesta,

ja sen on annettava toiselle jäsenvaltiolle kohtuullinen aika ilmoittaa, haluaako se osallistua ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn ja se voi sisällyttää tähän 2 kohdassa mainitut tiedot.

2. Jos jäsenvaltio, jolle toimitetaan tietoja 1 kohdan mukaisesti, ilmoittaa aikovansa osallistua ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn, sen jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on, ellei se vielä ole sitä tehnyt, lähetettävä jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, 5 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot ja kyseistä menettelyä koskevat tarvittavat tiedot lupahakemus mukaan lukien.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on siltä osin kuin asiaa niitä koskee myös:

a) huolehdittava siitä, että 1 ja 2 kohdissa tarkoitetut tiedot ovat kohtuullisessa ajassa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja niiden kansalaisten saatavilla, joita hanke koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus todennäköisesti kohdistuu; ja

b) varmistettava, että ennen kuin hankkeelle myönnetään lupa, näille viranomaisille ja kansalaisille, joita hanke koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kohtuullisessa ajassa kantansa toimitetuista tiedoista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa.

4. Niiden jäsenvaltioiden, joita hanke koskee, on aloitettava neuvottelut muun muassa hankkeen mahdollisista rajat ylittävistä vaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunniteltuista toimenpiteistä, sekä vahvistettava kohtuullinen määräaika neuvottelujen kestolle.

5. Kyseiset jäsenvaltiot voivat määritellä yksityiskohtaiset menettelyt tämän artiklan määräysten täytäntöönpanemiseksi.

8 artikla

Käytyjen neuvottelujen tulokset ja 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä.

9 artikla

1. Kun päätös luvan myöntämisestä tai sen epäämisestä on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten on tiedotettava tästä

▼M1

kansalaisille asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja toimitettava kansalaisten saataville seuraavat tiedot:

— päätöksen sisältö ja kaikki siihen liittyvät ehdot;

— päätöksen perusteena olevat pääasialliset syyt ja näkökohdat;

— tarvittaessa kuvaus tärkeimmistä toimenpiteistä merkittävimpien haitallisten vaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja, jos mahdollista, poistamiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten on tiedotettava tästä kaikille jäsenvaltioille, joiden kanssa on 7 artiklan mukaisesti neuvoteltu, toimittaen niille 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

10 artikla

Tämän direktiivin säännöksillä ei vaikuteta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen noudattaa kansallisissa säännöksissä ja hallinnollisissa määräyksissä sekä vakiintuneessa oikeuskäytännössä olevia rajoituksia, jotka koskevat liikesalaisuutta henkinen omaisuus mukaan lukien ja yleisen edun turvaamista.

Tapauksissa, joissa 7 artiklaa sovelletaan, siinä jäsenvaltiossa, jossa hanketta suunnitellaan, voimassa olevat rajoitukset koskevat tietojen luovuttamista toiselle jäsenvaltiolle ja tietojen vastaanottamista toisesta jäsenvaltiosta.

▼B

11 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio luovuttavat toisilleen tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava komissiolle tiedoksi kaikki vahvistetut valintaperusteet ja/tai raja-arvot, jotka vaikuttavat kyseisten hankkeiden valintaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼B

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta kertomuksen sen soveltamisesta ja toimivuudesta. Kertomus laaditaan edellä tarkoitettujen, toimitettujen tietojen perusteella.

4. Näiden tietojen toimittamisen perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa täydentäviä ehdotuksia tämän direktiivin soveltamisen riittäväksi yhteensovittamiseksi.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kolmen vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ([1]).

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼M1

▼B

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 3 päivänä heinäkuuta 1985.

▼M1

LIITE I

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Öljynjalostamot (lukuun ottamatta yrityksiä, jotka jalostavat raakaöljystä ainoastaan voiteluaineita) sekä laitokset, jotka kaasuttavat tai nesteyttävät kivihiiltä tai öljyliusketta vähintään 500 tonnia päivässä.

2. — Lämpövoimalaitokset ja muut polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on vähintään 300 megawattia ja
   — ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit mukaan lukien näiden laitosten tai reaktoreiden purkaminen tai käytöstä poistaminen (*) (lukuun ottamatta halkeamis- ja hyötämiskelpoisten aineiden tuotantoon ja konversioon tarkoitettuja tutkimuslaitoksia, joiden suurin jatkuva lämpöteho ei ylitä yhtä kilowattia).

3. a) Laitokset, joissa jälleenkäsitellään säteilytettyä ydinpolttoainetta.

   b) Laitokset, jotka on suunniteltu
      — ydinpolttoaineen tuottamiseen tai isotooppirikastamiseen,
      — säteilytetyn ydinpolttoaineen tai runsasaktiivisen jätteen käsittelyyn,
      — säteilytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitukseen,
      — ainoastaan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamiseen,
      — ainoastaan säteilytettyjen ydinpolttoaineiden tai radioaktiivisen jätteen varastoimiseen muualla kuin tuotantopaikassa (suunniteltu pitemmäksi ajaksi kuin 10 vuodeksi).

4. — Valuraudan ja teräksen alkusulatukseen tarkoitetut laitokset,
   — Laitokset, joissa tuotetaan ei-rautaraakametalleja malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyyttisillä menetelmillä.

5. Asbestin louhinta sekä laitokset, joissa käsitellään ja muunnetaan asbestia tai asbestia sisältäviä tuotteita, jos niissä tuotetaan: asbestisementistä valmistettuja lopputuotteita yli 20 000 tonnia vuodessa; asbestia kitkapintamateriaalissa sisältäviä lopputuotteita yli 50 tonnia vuodessa; muita tuotteita, joissa käytetään yli 200 tonnia asbestia vuodessa.

6. Kemianteollisuuden laitoskombinaatit eli laitokset, joissa valmistetaan teollisessa mittakaavassa aineita kemiallisilla muuntoprosesseilla, joissa on useita yksikköjä yhdessä toiminnallisesti toisiinsa liitettyinä ja joissa tuotetaan
   i) orgaanisia peruskemikaaleja,
   ii) epäorgaanisia peruskemikaaleja,
   iii) fosfori-, typpi- tai kaliumpohjaisia (yksi- tai moniravinteisia) lannoitteita,
   iv) perusaineita kasvinsuojelu- tai eliöntorjunta-aineisiin,
   v) perusaineita farmaseuttisiin tuotteisiin kemiallisella tai biologisella menetelmällä,
   vi) räjähdysaineita.

7. a) Kaukoliikenteen rautateiden sekä lentokenttien ([1]) rakentaminen, kun pääkiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä.

   b) Moottoriteiden ja moottoriliikenneteiden ([2]) rakentaminen.

   c) Vähintään nelikaistaisen uuden tien rakentaminen tai kaksikaistaisen tai sitä kapeamman tien uudelleenlinjaus ja/tai leventäminen siten, että tiestä tulee vähintään nelikaistainen, jos tällainen yhtäjaksoinen uusi tie tai uudelleenlinjattu ja/tai levennetty tien osa on vähintään 10 kilometrin pituinen.

8. a) Sisävesiväylät ja sisävesiliikenteen satamat suuremmille kuin 1 350 tonnin aluksille.

   b) Kauppasatamat, rannassa kiinni olevat lastaus ja purkulaiturit ja ulkosatamat (lukuun ottamatta lauttalaitureita), joihin pääsevät yli 1 350 tonnin alukset.

(*) Ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit lakkaavat olemasta tällaisia laitoksia, kun kaikki ydinpolttoaine ja muut radioaktiivisesti saastuneet elementit on pysyvästi poistettu laitosalueelta.

([1]) 'Lentokentällä' tarkoitetaan tässä direktiivissä vuodelta 1944 olevan kansainvälisen siviili-ilmailuliiton perustamisesta tehdyn Chicagon yleissopimuksen mukaista määritelmää lentokentistä (liite 14).

([2]) 'Moottoriliikennetiellä' tarkoitetaan tässä direktiivissä 15 päivänä marraskuuta 1975 tehdyssä Euroopan sopimuksessa liikenteen kansainvälisistä päväylistä käytettyä määritelmää.

▼M1

9. Ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan, käsitellään kemiallisesti, kuten on määritelty direktiivin 75/442/ETY ([1]) liitteessä II A otsakkeen D9 alla, tai sijoitetaan kaatopaikalle (eli jäte, johon sovelletaan direktiiviä 91/689/ETY ([2])).

10. Muut kuin ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan tai käsitellään kemiallisesti, kuten on määritelty direktiivin 75/442/ETY liitteessä II A otsakkeen D9 alla, ja joiden kapasiteetti on yli 100 tonnia päivässä.

11. Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, jos vettä otetaan tai muodostetaan vähintään 10 miljoonaa kuutiometriä vuodessa.

12. a) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun siirron tarkoituksena on ehkäistä mahdollista vedenpuutetta ja siirron määrä on yli 100 miljoonaa kuutiometriä vuodessa.

    b) Kaikissa muissa tapauksissa laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun vesistön, josta vettä otetaan, usean vuoden ajalta laskettu keskivirtaama on yli 2 000 miljoonaa kuutiometriä vuodessa ja siirretty vesimäärä on yli 5 prosenttia tästä virtaamasta.

    Kummassakaan tapauksessa mukaan ei lueta juomaveden siirtoa putkissa.

13. Jätevedenpuhdistamot, joiden kapasiteetti on yli 150 000 asukasvastinelukua, kuten se on määritelty direktiivin 91/271/ETY ([3]) 2 artiklan 6 kohdassa.

14. Raakaöljyn ja maakaasun kaupallinen tuotanto, kun raakaöljyn tuotanto ylittää 500 tonnia päivässä ja kaasuntuotanto 500 000 m^3 päivässä.

15. Padot ja muut laitokset, joilla padotaan tai varastoidaan vettä pysyvästi, kun padottu tai varastoitu uusi vesimäärä tai vesimäärän lisäys on yli 10 miljoonaa kuutiometriä.

16. Kaasu-, öljy- tai kemikaaliputket, joiden halkaisija on yli 800 mm ja pituus yli 40 km.

17. Kanalat ja sikalat, joissa kasvatetaan yli

    a) 85 000 kananpoikaa tai 60 000 kanaa,

    b) 3 000 sikaa (paino yli 30 kg) tai

    c) 900 emakkoa.

18. Teollisuuslaitokset, joissa tuotetaan

    a) massaa puusta tai samanlaisista kuituisista materiaaleista,

    b) paperia ja kartonkia, kun tuotantokapasiteetti on yli 200 tonnia päivässä.

19. Kivilouhokset ja avokaivokset, joiden pinta-ala on yli 25 hehtaaria, tai turvetuotanto, kun pinta-ala on yli 150 hehtaaria.

20. Jännitteeltään vähintään 220 kV:n ja pituudeltaan yli 15 km:n mittaisten maanpäällisten voimajohtojen rakentaminen.

21. Raakaöljyn, petrokemian tuotteiden tai muiden kemikaalien varastot, joiden kapasiteetti on vähintään 200 000 tonnia.

([1]) EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/3/EY (EYVL N:o L 5, 7.1.1994, s. 15).
([2]) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL N:o L 168, 2.7.1994, s. 28).
([3]) EYVL N:o L 135, 30.5.1991, s. 40. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼M1

LIITE II

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

1. **Maanviljelys, metsänhoito ja vesiviljely**

   a) Maaseudun maanomistussuhteita muuttavat hankkeet

   b) Hankkeet viljelemättömän maan tai osaksi luonnontilassa olevien alueiden ottamiseksi voimaperäiseen maatalouskäyttöön

   c) Maatalouden vesihuoltohankkeet, mukaan lukien kastelu- ja ojitushankkeet

   d) Metsitys ja metsänhakkuut maan käyttötarkoituksen muuttamiseksi

   e) Karjan tehokasvatukseen tarkoitetut laitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)

   f) Kalan tehoviljely

   g) Merenpohjan kuivatus maa-alueeksi.

2 **Kaivannaisteollisuus**

   a) Kivilouhokset, avokaivokset ja turvetuotanto (muut kuin liitteessä I mainitut)

   b) Maanalainen kaivostoiminta

   c) Mineraalien otto ruoppaamalla meren- tai joenpohjaa

   d) Syväkairaukset, erityisesti:

      — geotermiset kairaukset

      — ydinjätteen varastointia varten tehtävät kairaukset

      — vesivarojen hyödyntämiseen tähtäävät kairaukset, lukuun ottamatta maaperän stabiilisuustutkimuksia varten tehtäviä kairauksia

   e) Maanpäälliset kivihiilen, raaka-öljyn, maakaasun ja malmien sekä öljyliuskeen käsittelyyn tarkoitetut teollisuuslaitokset.

3. **Energiateollisuus**

   a) Sähkön, höyryn ja kuuman veden teolliset tuotantolaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)

   b) Kaasun, höyryn ja kuuman veden siirrossa tarvittavat tuotanto- ja jakelulaitokset sekä sähkön siirto ilmakaapeleilla (muut kuin liitteessä I mainitut)

   c) Maakaasun varastointi maan päällä

   d) Palavien kaasujen varastointi maan alla

   e) Fossiilisten polttoaineiden varastointi maan päällä

   f) Kivi- ja ruskohiilen teollinen puristetuotanto

   g) Radioaktiivisen jätteen käsittely- ja varastointilaitokset (jollei niitä ole mainittu liitteessä I)

   h) Vesivoimalaitokset

   i) Tuulivoimalat

4. **Metalliteollisuus**

   a) Laitokset, joissa valmistetaan raakarautaa tai terästä (alku- tai jalostussulatus) mukaan lukien jatkuva valu

   b) Laitokset, joissa prosessoidaan rautametalleja:

      i) kuumavalssaamot

      ii) pajat ja takomot

      iii) suojaavien kuumapinnoitteiden teko

   c) Rautametallisulatot

   d) Laitokset, joissa sulatetaan ja myös seostetaan ei-rautametalleja, ei kuitenkaan jalometalleja, mutta mukaan lukien regeneroidut tuotteet (jalostus, sulattovalu ja niin edelleen)

   e) Metallien ja muovimateriaalien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyysiä tai kemiallista prosessia

   f) Moottoriajoneuvojen valmistus ja kokoonpano sekä moottoriajoneuvojen moottorien valmistus

▼M1

g) Telakat

h) Lentokoneiden valmistus- ja korjauslaitokset

i) Rautatiekaluston valmistus

j) Räjäytysliittäminen

k) Metallimalmien pasutus- ja sintrauslaitokset.

5. **Mineraaliteollisuus**

a) Koksausuunit (kivihiilen pyrolyysi)

b) Sementtitehtaat

c) Laitokset, joissa tuotetaan asbestia ja valmistetaan asbestipohjaisia tuotteita (muut kuin liitteessä I mainitut)

d) Laitokset, joissa valmistetaan lasia tai lasivillaa

e) Laitokset, joissa sulatetaan mineraaleja, mukaan lukien mineraalikuitujen valmistus

f) Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät tiilet, laatat, kivitavara tai posliini.

6. **Kemianteollisuus (muut kuin liitteessä I mainitut)**

a) Puolivalmisteiden käsittely ja kemikaalien tuotanto

b) Torjunta-aineiden, farmaseuttisten tuotteiden, maalien ja lakkojen sekä elastomeerien ja peroksidien tuotanto

c) Öljyn sekä petrokemiallisten ja muiden kemiallisten tuotteiden varastointirakenteet.

7. **Elintarviketeollisuus**

a) Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus

b) Eläin- ja kasvituotteiden pakkaaminen ja purkittaminen

c) Meijerituotteiden valmistus

d) Oluenpano ja mallastus

e) Sokerileipomotuotteiden ja siirapin valmistus

f) Teurastamot

g) Teollinen tärkkelyksen valmistus

h) Kalajauho- ja kalaöljytehtaat

i) Sokeritehtaat.

8. **Tekstiili-, nahka-, puu- ja paperiteollisuus**

a) Paperi- ja kartonkitehtaat (muut kuin liitteessä I mainitut)

b) Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (kuten pesu, valkaisu ja merserointi) tai värjäyslaitokset

c) Vuotien ja nahkojen parkituslaitokset

d) Selluloosan jalostus- ja tuotantolaitokset.

9. **Kumiteollisuus**

Elastomeeripohjaisten tuotteiden valmistus ja käsittely

10. **Perusrakennehankkeet**

a) Teollisuusaluerakentaminen

b) Kaupunkirakentaminen mukaan lukien ostoskeskusten ja paikoitusalueiden rakentaminen

c) Rautateiden ja yhdistettyjen kuljetusten uudelleenlastauksessa tarvittavien laitteiden sekä yhdistettyjen kuljetusten väli- tai pääteasemien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut)

d) Lentokenttien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut)

e) Teiden, satamien — mukaan lukien kalasatamat — ja satamalaitteiden rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut)

f) Sisävesiväylän (muut kuin liitteessä I mainitut) rakentaminen sekä kanavointi- ja tulvasuojelurakenteet

▼M1

g) Padot ja muut laitokset veden patoamista tai pitkäaikaista varastoimista varten (muut kuin liitteessä I mainitut)

h) Raitiotiet, maan pinnalla tai maan alla kulkevat radat, ilmaradat tai vastaavat erikoisradat, joita käytetään yksinomaan tai pääasiassa matkustajaliikenteeseen

i) Öljy- ja kaasuputket (muut kuin liitteessä I mainitut)

j) Veden kaukosiirtoon tarkoitetut johdot

k) Eroosion estämiseksi rannikolle tehdyt rakenteet ja vesirakennustyöt, joilla rannikkoa voidaan muuttaa rakentamalla esimerkiksi penkereitä, aallonmurtajia, rantapatoja ja muita tulvimisen torjumiseksi tarkoitettuja töitä, lukuun ottamatta tällaisten rakenteiden ylläpito- ja jälleenrakennustöitä

l) Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, joita ei ole mainittu liitteessä I

m) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle ja joita ei ole mainittu liitteessä I

11. **Muut hankkeet**

a) Moottoriajoneuvojen pysyvät kilpa- ja koeradat

b) Jätteidenkäsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)

c) Jäteveden puhdistamot (muut kuin liitteessä I mainitut)

d) Lietteen läjitysalueet

e) Romuraudan varastointi, mukaan lukien romuautot

f) Moottorien, turbiinien ja reaktoreiden koestuspenkit

g) Keinotekoisten mineraalikuitujen valmistuslaitokset

h) Räjähdysaineiden regenerointi- tai tuhoamislaitokset

i) Teurastamot (laitokset, joissa käsitellään raatoja)

12. **Matkailu ja vapaa-aika**

a) Laskettelurinteet, hiihtohissit, köysiradat ja vastaavat rakenteet

b) Huvivenesatamat

c) Kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevat lomakylät ja hotellikompleksit sekä vastaavat rakennukset

d) Pysyvät leirintä- ja asuntovaunualueet

e) Huvipuistot.

13. — Kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai liitteessä II mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle.

— Liitteessä I mainitut hankkeet, jos niiden tarkoituksena on yksinomaan tai pääasiassa uusien menetelmien tai tuotteiden kehittäminen ja testaaminen, ja jotka eivät kestä kahta vuotta kauemmin.

▼M1

LIITE III

ARVIOINTIPERUSTEET, JOIHIN VIITATAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA

1. **Hankkeiden ominaisuudet**

Hankkeiden ominaisuuksia on arvioitava ottaen huomioon erityisesti

— hankkeen koko
— yhteisvaikutus muiden hankkeiden kanssa
— luonnonvarojen käyttö
— jätteiden muodostuminen
— pilaantuminen ja haitat
— onnettomuuksien riski ottaen erityisesti huomioon käytössä olevat aineet tai tekniikat.

2. **Hankkeiden sijainti**

Hankkeiden vaikutusalueella olevan ympäristön herkkyyttä on tarkistettava ottaen huomioon erityisesti

— nykyinen maankäyttö
— alueen luonnonvarojen suhteellinen runsaus, laatu ja uudistumiskyky
— luonnon sietokyky, ottaen erityisesti huomioon seuraavat alueet

a) kosteikot

b) rannikkoalueet

c) vuoristo- ja metsäalueet

d) kansallis- ja luonnonpuistot

e) jäsenvaltioiden lainsäädännössä luokitellut tai suojellut alueet, jäsenvaltioiden direktiivin 79/409/ETY ja 92/43/ETY perusteella määrittelemät erityiset suojelualueet

f) alueet, joilla yhteisön lainsäädännössä vahvistetut ympäristön laaatustandardit on jo ylitetty

g) tiheään asutetut alueet

h) historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät alueet.

3. **Mahdolliset vaikutukset**

Hankkeiden mahdollisten vaikutusten merkitystä on tarkasteltava edelläolevissa 1 ja 2 kohdissa määriteltyjen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon erityisesti

— vaikutuksen laajuus (maantieteellisen alueen ja vaikutuksen kohteena olevan väestön koko)
— rajojen yli ulottuva vaikutus
— vaikutuksen voimakkuus ja moninaisuus
— vaikutuksen todennäköisyys
— vaikutuksen kesto, taajuus ja palautuvuus.

▼M1

LIITE IV

TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Hankkeen kuvaus, johon sisältyy erityisesti:
   - koko hankkeen fyysisten ominaisuuksien kuvaus ja maankäyttötarve rakennus- ja toimintavaiheessa;
   - tuotantoprosessien pääasiallisten ominaisuuksien kuvaus, esimerkiksi käytettävien materiaalien luonne ja määrä;
   - ehdotetun hankkeen toiminnasta aiheutuvien jätteiden ja päästöjen laadun ja määrän arvio (veden, ilman ja maaperän pilaantuminen, meluhaitat, tärinä, valo, kuumuus, säteily jne.).
2. Pääpiirteinen esitys hankkeesta vastaavan selvittämistä pääasiallisista toimenpidevaihtoehdoista sekä selvitys valintaan johtaneista syistä, ottaen huomioon ympäristövaikutukset.
3. Kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien erityisesti väestöä, eläimistöä, kasvistoa, maaperää, vettä, ilmaa ja ilmastoa koskevat tekijät, aineelliset arvot kuten arkkitehtoninen ja kulttuurinen perintö, maisema sekä edellä mainittujen tekijöiden keskinäiset vaikutussuhteet.
4. Kuvaus ([1]) ehdotetun hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtavat:
   - itse hankkeesta;
   - luonnonvarojen käytöstä;
   - pilaantumista aiheuttavista päästöistä, haittojen synnystä ja jätteiden hävittämisestä,

   ja hankkeesta vastaavan kuvaus ympäristövaikutusten arviointiin käytetyistä ennustamismenetelmistä.
5. Kuvaus toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on estää, vähentää ja jos mahdollista poistaa merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset.
6. Yleistajuinen yhteenveto edellä mainituista tiedoista.
7. Kuvaus hankkeesta vastaavan havaitsemista vaikeuksista, jotka ovat liittyneet vaadittavien tietojen kokoamiseen (tekniset puutteet tai tietämyksen puute).

([1]) Kuvauksen olisi käsitettävä paitsi hankkeen suorat vaikutukset, myös epäsuorat, toissijaiset, kasautuvat, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset.